

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **S. M.**
bytem X
zastoupena Mgr. Monikou Janouškovou, advokátkou
sídlem Zarámí 4077, Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **I. CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9
II. EG.D, a.s.
sídlem Lidická 1873/36, Brno
III. P. D.
bytem X
zastoupen Mgr. Petrem Velikovským, advokátem
sídlem Dlouhá 2699, Zlín
IV. I. D.
bytem X
zastoupena Mgr. Petrem Velikovským, advokátem
sídlem Dlouhá 2699, Zlín

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2022, č.j. KUZL 77954/2022, sp. zn. KUSP 60352/2022 ÚP-Str,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2022, č.j. KUZL 77954/2022, sp. zn. KUSP 60352/2022 ÚP-Str, kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Napajedla, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 12. 4. 2022 (jak plyne z údajů o jeho vypravení), sp. zn. SÚ/2021/5725/ŠP, kterým stavební úřad rozhodl podle § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, o umístění stavby energetického zařízení určeného k distribuci elektrické energie odběratelům (součást distribuční sítě NN) „Napajedla, Došla, kabel NN“ na pozemku parc. č. X (ostatní plocha, ostatní komunikace), parc. č. XA (zahrada), parc. č. XB (orná půda), a par. č. XC (ostatní plocha, zeleň), parc. č. XD (ostatní plocha, zeleň), vše v k. ú. X.

I. Shrnutí procesního postoje žalobkyně

2. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Poukazuje na vadu procesního postupu stavebního úřadu, která spočívá v porušení § 34 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť stavební úřad doručoval písemnosti i přes existenci zastoupení pouze žalobkyni. Žalobkyně v této souvislosti odkazuje na judikaturu správních soudů a dovozuje, že uvedené pochybení nelze zhojit doručením přímo účastníku řízení. V důsledku této vady nezapočal běh lhůty pro podání odvolání, ani nedošlo k seznámení se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je poskytnout prostor účastníku řízení k procesním návrhům tak, aby rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci; porušení tohoto ustanovení je závažnou procesní vadou s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí.
3. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný dostatečně nezabýval zásahem stavby do vlastnického práva žalobkyně. Realizací stavby vznikne na pozemku žalobkyně ochranné pásmo ve smyslu § 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen „energetický zákon“). Vznik ochranného pásma podle žalobkyně přináší podstatné omezení v užívání této části pozemku, zákaz stavebních prací a dotýká se možnosti výsadby zeleně. Proto žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

považuje rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby bez jejího souhlasu a bez poskytnutí finanční náhrady za nepřipustné omezení jejího vlastnického práva.

4. Žalobkyně dále namítá, že dokumentace doložená pro účely územního řízení nesplňuje požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), a související přílohy č. 1 této vyhlášky, k čemuž vznesla konkrétní námitky již v řízení před stavebním úřadem; podle žalobkyně k odstranění nedostatků nedošlo ani následným doplněním této dokumentace.
5. Z uvedených důvodů, na které odkázala i v podané replice, žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního postoje žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a věcně setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, které považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný dále souhlasí s tím, že stavební úřad pochybil při doručování, když písemnosti nedoručoval přímo zástupkyni žalobkyně. Zástupkyně žalobkyně však ve správním řízení se stavebním úřadem komunikovala, a to ve lhůtách stanovených stavebním úřadem. Žalobkyni tak nebylo znemožněno účinně hájit svá práva. Pokud jde o námitku týkající se výsadby zeleně v ochranném pásmu, které zasahuje do pozemku žalobkyně v šíři cca 70 cm, žalovaný odkazuje na § 1017 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), podle něhož platí, že nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující 3 m jako přípustná vzdálenost od společné hranice pozemků 3 m a pro ostatní stromy 1,5 m. V tomto ohledu tedy nelze zásah ochranného pásma vnímat jako nepřiměřený. Žalovaný rovněž zdůrazňuje, že pokud jde o výtky vůči projektové dokumentaci, ty žalobkyně blíže nekonkretizuje; stavebník přitom k výzvě stavebního úřadu v průběhu řízení doložil dokumentaci odpovídající příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb.
7. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

III. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení II.

8. Osoba zúčastněná na řízení II. (dále jen „stavebník“) uvádí, že stavba bude umístěna do travnatého pásu podél komunikace tak, aby nebyl narušen provoz na této komunikaci, a bude umístěna v dostatečné hloubce. Smyslem ochranného pásma přitom není omezit vlastnická práva, nýbrž chránit zařízení sloužící veřejnému zájmu, která jsou pro běžný život i rozvoj společnosti nepostradatelná. Žaloba proto podle stavebníka není důvodná.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

10. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Žalobkyně je spoluvlastníkem pozemků parc. č. XE, parc. č. XF a parc. č. XG v k.ú. X, přičemž není sporu o to, že v důsledku umístění stavby energetického zařízení (nový zemní kabel nízkého napětí sloužící k distribuci elektrické energie) dojde ke vzniku ochranného pásma ve smyslu § 46 odst. 5 energetického zákona, podle něhož ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu; u podzemního vedení o napětí nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu. (Je přitom všeobecně známo, že NN, tedy nízké napětí je napětí do 1000 V, pozn. soudu).
12. Podle § 46 odst. 8 energetického zákona je v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice zakázáno a) zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky, b) provádět bez souhlasu jeho vlastníka zemní práce, c) provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob, d) provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením.
13. Podle § 46 odst. 10 energetického zákona je v ochranném pásmu podzemního vedení zakázáno vysazovat trvalé porosty a vedení bez ochranných prvků přejíždět mechanismy o celkové hmotnosti nad 6 t.
14. Žalobkyně předně namítala vadný postup stavebního úřadu spočívající v tom, že, ač byla řádně zastoupena, stavební úřad doručoval písemnosti pouze žalobkyni osobně.
15. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se písemnosti doručují s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.
16. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud kupř. v rozsudku ze dne 12. 1. 2017, č.j. 5 As 60/2016-26, „[n]edoručení určité písemnosti zástupci účastníka správního řízení, nezakládá a priori nezákonnost procesního postupu, pro kterou by bylo nutné vždy následně vydané rozhodnutí zrušit. Vždy je ale nutné posoudit, zda se zástupce účastníka správního řízení i přes uvedené pochybení prokazatelně seznámil s doručovanou písemností, případně zda dané pochybení vedlo ke zkrácení práv účastníka řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č.j. [6 A 12/2001 - 51](#), ze dne 28. 4. 2004, č.j. [7 A 125/2001 - 39](#), ze dne 18. 12. 2008, č.j. [7 As 21/2008 - 101](#), či ze dne 9. 3. 2016, č.j. [3 As 167/2014 - 41](#); závěry v uvedených rozhodnutích se sice nevztahují konkrétně k doručení výzvy k doplnění odvolání, nicméně je lze obdobně aplikovat i na nyní posuzovanou věc). Rovněž ve správním řízení se tedy vychází z materiálního pojetí doručení“ (obdobně viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2022, č.j. 6 As 275/2021-57, a ze dne 26. 5. 2020, č.j. 5 As 74/2018-25).
17. Žalobkyni je třeba přisvědčit, že jí v řízení před stavebním úřadem nebylo doručováno postupem dle § 34 odst. 2 správního řádu a že jde o vadu řízení. Má-li však zdejší soud posoudit, zda jde o procesní vadu s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí (resp. rozhodnutí prvního stupně, která by nebyla zhojena v odvolacím řízení), pak musí

přihlédnout k tomu, zda byla žalobkyně na svých procesních právech nesprávným způsobem doručování skutečně zkrácena.

18. Žalobkyně byla ode dne 24. 1. 2022 zastoupena na základě generální plné moci. Ze správního spisu dále plyne, že žalobkyni osobně (jakožto účastníku řízení) byla doručena výzva žadateli k odstranění nedostatků předložené projektové dokumentace (výzva stavebního úřadu ze dne 10. 2. 2022, sp. zn. SÚ/2021/5725/ŠP, doručena žalobkyni poštou dne 17. 2. 2022), stejně jako vyrozumění o pokračování v řízení ze dne 23. 2. 2022, sp. zn. SÚ/2021/5725/ŠP, jímž stavební úřad také informoval účastníky řízení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu (vyrozumění bylo žalobkyni doručeno poštou dne 24. 2. 2022). Součástí správního spisu je úřední záznam o nahlížení do spisu zástupkyní žalobkyně dne 14. 3. 2022. Rozhodnutí prvního stupně pak bylo žalobkyni doručeno poštou dne 13. 4. 2022. Žalobkyně proti němu prostřednictvím své zástupkyně podala dne 28. 4. 2022 odvolání, které dne 29. 5. 2022 doplnila.
19. Ve světle shora uvedených skutečností plynoucích ze správního spisu, zejména s ohledem na včasnou reakci zástupkyně žalobkyně na výzvu k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a podání odvolání a jeho následného doplnění, žalobkyni nelze dát za pravdu, že by v řízení došlo k procesnímu pochybení majícímu vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů, potažmo celého správního řízení. Zdejší soud nedovodil, že by stavební úřad nedostál požadavkům týkajícím se postupu před vydáním rozhodnutí stanoveným v § 36 odst. 3 správního řádu a týkajícím se možnosti účastníků řízení seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim; o tom svědčí nahlížení do spisu zástupkyní žalobkyně dne 14. 3. 2022. Žalobkyně se tak prokazatelně prostřednictvím své zástupkyně s podklady rozhodnutí stavebního úřadu seznámila, stejně jako reagovala na obsah rozhodnutí prvního stupně odvoláním. Ke stejnému závěru dospěl také žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí, který potvrdil nezákonnost postupu stavebního úřadu při doručování, zároveň však vyvrátil, že by tato vada měla vliv na zákonnost řízení v prvním stupni. Namítá-li tedy rovněž žalobkyně, že se žalovaný s touto námitkou nesprávně vypořádal, pak jí s ohledem na shora uvedené za pravdu dát nelze.
20. Namítá-li dále žalobkyně, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s nepřipustným zásahem do jejího vlastnického práva v důsledku vzniku ochranného pásma stavby, tak ani tuto námitku zdejší soud neshledal důvodnou.
21. Zdejší soud odkazuje na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl, že stavba je zřizována a provozována ve veřejném zájmu a pro takovou stavbu lze omezit vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě podle jiného právního předpisu (tu energetickým zákonem v podobě ochranného pásma). Pro vydání územního rozhodnutí není třeba poskytovat vlastníku pozemku náhradu za omezení plynoucí z existence ochranného pásma; tento požadavek z právních předpisů neplyne. Žalovaný popisuje, že s ohledem na místní poměry je stavba situována do travnatého pásu podél stávající komunikace (na pozemku města), která slouží jako jediný přístup k rodinným domům v ulici; není proto žádoucí tuto komunikaci stavebně přerušovat. V dané komunikaci vede také plynovodní řad s vlastním ochranným pásmem. Stavba zohledňuje hloubkové uložení kabelu s ohledem na nájezdy do garáže a Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

k rodinnému domu žalobkyně. Stavebník předložil záměr jak v rozsahu nezbytném k jeho realizaci, tak šetrně k sousedním pozemkům, byť ochranné pásmo do pozemku žalobkyně přibližně 70ti cm zasahuje. Žalovaný dodal, že se nejedná o omezení absolutní, neboť případný budoucí záměr žalobkyně v ochranném pásmu může být realizován na základě souhlasu vlastníka sítě.

22. Zdejší soud dále odkazuje také na str. 19 rozhodnutí prvního stupně, kde se stavební úřad námitkou omezení vlastnického práva žalobkyně rovněž podrobně zabýval. Stavební úřad poukázal na to, že ochranné pásmo ve smyslu § 46 odst. 5 energetického zákona zasahuje do pozemku ve spoluvlastnictví žalobkyně, a dále hodnotil místní poměry se závěrem, že pozemky s rodinným domem ve spoluvlastnictví žalobkyně spadají dle územního plánu do plochy bydlení – individuální, s přípustným využitím mimo jiné pro technickou infrastrukturu. Celková plocha pozemků činí 954 m² a je dle stavebního úřadu dostačující k umístění dalších staveb souvisejících s bydlením i při omezení umístění staveb a činností na základě vyznačeného ochranného pásma kabelového vedení NN (které bude uloženo minimálně do hloubky 1,2 m) a které zasahuje sousední pozemky v pásu širokém 0,7 – 0,8 m. Další stavební záměry je však třeba projednat s vlastníkem energetického zařízení a získat jeho souhlas.
23. Se žalobkyní tak nelze souhlasit, že by se správní orgány zásahem stavby (resp. jejího ochranného pásma) do jejího vlastnického práva nezabývaly. Podle zdejšího soudu zejména správně přihlédly ke konkrétním podmínkám v daném území a vysvětlily nutnost realizovat stavbu navrženým způsobem a ve veřejném zájmu, kterým je připojení dalších domácností k distribuční síti elektřiny (zřízení nového přípojného místa). Přestože zdejší soud rozumí žalobkyni v tom, že se cítí být omezena ve svých budoucích aktivitách při hranici svého pozemku, tak ty nejsou za splnění podmínek plynoucích z právních předpisů (pokud jde o výsadbu vysokých stromů, tak správně žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal kupř. na § 1017 odst. 1 o.z., kterým je žalobkyně vázána bez ohledu na ochranné pásmo dle energetického zákona) vyloučeny, neboť z energetického zákona neplyne, že by v důsledku ochranného pásma nemohla na svém pozemku provádět žádné stavební úpravy, jak již vysvětlily správní orgány. Stejně tak však z ničeho neplyne povinnost stavebníka omezení v podobě ochranného pásma vlastníkům dotčených pozemků kompenzovat. Ani tato námitka tak není důvodná.
24. Namítá-li žalobkyně, že projektová dokumentace předložená stavebníkem nesplňuje požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb. a související přílohy č. 1 této vyhlášky, ani tuto námitku zdejší soud neshledává důvodnou.
25. Žalobkyně namítané nedostatky projektové dokumentace v žalobě nijak nekonkretizovala, pouze odkázala na své námitky uplatněné již před stavebním úřadem (viz odůvodnění námitek doručené stavebnímu úřadu dne 2. 2. 2022). Ty byly žalobkyní formulovány následovně: „[...] *souhrnná technická zpráva založená ve spisovém materiálu obsahuje požadované informace dle vyhlášky v neúplném znění či požadované informace absentují zcela. K tomuto je nutno doplnit, že souhrnná technická zpráva neobsahuje informace o cílech a úkolech územního plánování včetně informace o vydané územně plánovací dokumentaci, výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů – geologický průzkum, hydrogeologický průzkum, stavebně historický průzkum apod., vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území (pouze okrajově je uvedena informace o ochranném pásmu, ovšem zcela*

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

absentuje odůvodnění umístění stavby právě na místě omezujícím vlastnické právo ostatních vlastníků a zásadní vliv ochranného pásma na výkon jejich vlastnického práva). Shodně nejsou součástí předepsané výkresové listiny.“

26. Ze správního spisu vyplývá, že těmto námitkám stavební úřad vyhověl a vyzval stavebníka k odstranění nedostatků předložené projektové dokumentace. Šlo o výzvu ze dne 10. 2. 2022, sp. zn. SÚ/2021/5725/ŠP, podle níž měl stavebník doplnit projektovou dokumentaci o souhrnnou technickou zprávu, o údaje o souladu stavby s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, včetně informace o vydané územně plánovací dokumentaci a o úplný výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů – geologický, hydrogeologický, stavebně historický průzkum apod., oznámení záměru Archeologickému ústavu AV ČR a opravu názvu předložených situačních výkresů včetně doplnění dle rozsahu uvedené v části C.1, C.2 a C.3. Všechny požadované doklady stavebník doručil stavebnímu úřadu dne 18. 2. 2022, včetně dokladu o splnění oznamovací povinnosti archeologickému ústavu podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. V odůvodnění podaného odvolání žalobkyně uvedla, že ani po doplnění stavebníkem projektová dokumentace neodpovídá požadavkům vyhlášky č. 499/2006 Sb., a odkázala na své předchozí námitky, stejně jako činí v podané žalobě. Žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí odkázal na doplnění projektové dokumentace stavebníkem ze dne 18. 2. 2022 a doplnil, že předloženou dokumentaci zpracovala autorizovaná osoba a že dokumentace obsahuje v odpovídající podobě průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, výkresovou část a dokladovou část. Protože žalobkyně v odvolání nepoukázala na konkrétní nedostatky, tak za tohoto stavu zdejší soud shledává vypořádání námitky provedené žalovaným dostatečným, plně se s ním ztotožňuje a odkazuje na ně. Ani tato námitka tak není důvodná.
27. Z výše uvedených důvodů tedy zdejší soud neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

28. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
29. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu pouze těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil; případně jim soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. listopadu 2024

David Raus v.r.
předseda senátu